

[Ivar Hansen]

og mag. Og det vil jeg opfatte som noget positivt, for jeg synes absolut, at sagen fortjener, at man giver sig ganske god tid; det sagde jeg i øvrigt også sidste gang, vi havde denne sag til behandling.

Men lad mig for at undgå enhver misforståelse starte med at slå fast, at selvfølgelig skal Folketinget have den bedst mulige juridiske rådgivning; selvfølgelig skal Folketingets partier have mulighed for at trække på al den ekspertise, det overhovedet er muligt at trække på, for at få det bedst mulige grundlag for vurderingen af lovene, deres indhold og deres konsekvenser, også i videste forstand. Ingen tvivl om det.

Men jeg vil også gerne slå fast, som jeg også gjorde sidste gang, at jeg tror ikke, det er muligt at gennemføre projektet om et lovråd som skitseret af Socialistisk Folkeparti uden at komme i konflikt med ganske væsentlige, principielle forhold mellem den lovgivende magts og den udøvende magts ansvar og forpligtelser.

Efter min mening er der også nogle uklarheder i SF's forslag, som allerede er blevet trukket frem, eksempelvis om spørgsmålet: Hvem skal kunne rette henvendelse til lovrådet? Skal det være et enkelt medlem af Folketinget, eller skal det være en betingelse, at det er et flertal i et udvalg? Hvilke spørgsmål skal kunne gøres til genstand for behandlingen i lovrådet? Her springer SF over, hvor gærdet er lavest, og skriver nok så flot i bemærkningerne, at man forventer, at Præsidiet skal komme med et forslag til, hvordan tingene skal kunne fungere i praksis. Jeg vil da gerne sige tak for, at vi skal gribe problemet an på den måde, men jeg kunne nok have ønsket, at SF havde udtrykt sig lidt klarere på dette område.

Jeg synes også, det er betænkeligt, når man foreslår, at medlemmer af dommerstanden skal indgå i et sådant lovråd. Efter min mening kunne det give anledning til principielle vanskeligheder i det senere stadium i behandlingen af en bestemt sag, når repræsentanter for den dømmende magt skal have sæde i et sådant lovråd.

Jeg startede med at sige, at Folketinget skal have de bedst tænkelige muligheder for at trække på juridisk ekspertise, og derfor vil jeg også sige her, at Folketinget kan beslutte, hvad Folketinget vil med hensyn til at hente råd og

vejledning udefra i form af responsa osv. Folketinget har også ganske gode muligheder for i langt højere grad, end tilfældet er nu, at udnytte den mulighed, der er hjemlet i Folketingets forretningsorden om at afholde høringer, tilkalde ekspertise og få det bedst mulige vurderingsgrundlag for de beslutninger, der skal træffes.

Men jeg vil gerne udtrykke, så stærkt det er mig muligt, at jeg synes, der er grund til at advare imod beslutninger om oprettelse af organer, der kan være med til at forplumre ansvaret mellem Folketingets opgaver på den ene side og administrationens og ministrenes opgaver og ansvar på den anden side. Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, hvad professor Lars Nordskov Nielsen har skrevet i en artikel, som er udleveret til Udvalget for Forretningsordenen for ganske få dage siden. Lars Nordskov Nielsen skriver bl.a., at svaret på retlige spørgsmål ingenlunde altid er et enten-eller, men tværtimod kan rumme flere muligheder. Derfor tror jeg også, at det eneste, Folketinget kan opnå ved at nedsætte et lovråd, er at få juridisk rådgivning; men der vil være mange dissenser, som i realiteten blot vil efterlade Folketinget i den samme usikre situation som tidligere.

Vi siger ja til en bedre juridisk rådgivning, og vi deltager gerne i en konstruktiv diskussion i Udvalget for Forretningsordenen om, hvordan det kan lade sig gøre i praksis. Men det foreliggende beslutningsforslag er ikke et egnet grundlag.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt indledningsvis sige, at det er jo anden gang, vi skal diskutere dette beslutningsforslag. Der er ændret lidt i bemærkningerne – sidste gang foreslog man én repræsentant for advokatstanden, nu er det udvidet til to – men det er vist sådan set den væsentligste ændring.

I går aftes gjorde jeg mig den ulejlighed at læse hele referatet i Folketingstidende om behandlingen af beslutningsforslag nr. B 49 i 1992 og selvfølgelig, også hvad jeg selv sagde dengang. De positive ting, jeg nævnte, og de indvendinger, jeg fremsatte, vedstår jeg stadig, så det ser jeg egentlig ingen grund til at gentage. Fremskridtspartiet ser stadig meget positivt på dette beslutningsforslag om et, nu hedder